

Acceptans, rätt och fel sätt – Värdighet i ödmjukhet

Välkomna i den högsta Herrens och Guds namn. Jag kommer med välsignelser till er alla, mina vänner. Välsignad är denna stund.

Lycklig är den som verkligen har bekänt sig till Gud! Men hur få sådana människor finns det inte i er värld! Vissa av er har nått platsen för överlämnandet på den långa vägen uppåt. Andra tror att de har gjort så bara för att de har gjort vissa halvhjärtade kompromisser.

Vad är ett helhjärtat beslut för Gud? Det handlar alltid om att ge upp något. Det kan innebära att släppa taget om en åsikt, en önskan, kanske ett sätt att leva. I verkligheten ger du dock inte upp någonting, men handlingen att "ge upp", vilket är hur detta överlämnande tycks vara för dig, måste utföras. Först efter att du har visat din villighet och tagit detta steg, kommer du att upptäcka att du i själva verket får mycket mer än vad du har gett upp: Du upptäcker att du inte har gett upp någonting! Den här paradoxen är inhöljd i ett moln av att inte veta, som automatiskt försvinner när en person har visat villigheten att offra något viktigt för Gud.

Många människor har felaktigt tolkat lagen som styr ett beslut för Gud som att den betyder att man ska ge upp världen och dra sig tillbaka till ett kloster. Sådana asketer ger ofta inte upp något, medan andra stannar kvar i världen och överlämnar verkligen sina liv. I deras helhjärtade bekännelse som de har gjort till Gud, uttrycks hans vilja och dess fullbordan i handling, i ord, i avsikt. Att andra runt omkring en sådan person kanske aldrig vet om detta, är helt naturligt. Ofta ger Gud tillbaka det som man först har gett upp. Om du har bevisat att du inte är bunden till något mer än du är till honom, kommer han att se till att du tar emot det om igen, på ett nytt och bättre sätt! Vad du behöver ge upp är inte nödvändigtvis något som är dåligt, fel eller ont. Det räcker att man håller fast det så väldigt starkt och är oförmögen att släppa taget om det för Herrens skull. Detta är poängen, mina vänner.

Hur kan man vara på denna väg, mina vänner, om man inte är villig att låta Gud ta över helt och hållet? Hur kan man vara ett Guds barn om världsliga beaktanden är viktigare, medan att beakta sin rening, sin utveckling och sin relation till Gud görs till något sekundärt? Man kan inte kompromissa med Gud, men det är ofta vad ni vill göra. Ni tror att det är tillräckligt att be och

fundera lite kring era misstag och ni går vidare med livet som om Gud och hans kallelse inte existerade. Ni kan inte stå med den ena foten på denna väg och den andra i ert gamla sätt att leva. Det gamla sättet har inte gett er något annat än problem.

Den grundläggande prövningen för varje individ som befinner sig i kroppen eller utanför kroppen, kommer i det skede i dess utveckling när Guds värld begär att tron slutligen omsätts till praktik. Men under en lång tid finns det först ingen tro, ingen åsyn av sanningen. En vändpunkt inträffar när individen börjar se ljuset, förnimmer Guds existens och börjar tro på honom. Då måste tron bevisas! Händelser kommer att äga rum på ett sådant sätt att Gud tydligt talar till sökaren: ”Menar du det? Är du allvarlig i din tro? Betyder jag mer för dig än någonting annat?” En bön då och då räcker inte. Gud vill ha hela dig, så att han kan ge dig hela honom. Endast genom att ge dig själv till Gud kommer du att ha frid inom dig. En avsaknad av frid är alltid ett tecken på att du har undanhållit din Fader i himlen en del av din själ. En del av dig vill ha Gud, vill uppleva dig som Guds barn, vill utvecklas och renas. Med en annan del tror du emellertid att du vet bättre. Du vill komma närmare Gud på dina villkor, inte hans. Du tror att det på något sätt skulle vara en nackdel för dig att överlämna dig helt och hållet till Gud. Du projicerar därmed dina egna begränsningar på det Högsta.

Missförstå det inte som att dessa ord innebär att en fullständig passivitet påkallas från er sida. Handlingen att göra en uppoffring för Gud och övervinna sin egenvilja utgör rätt slags aktivitet. Ni använder fel slags aktivitet när ni kämpar emot ert högre jag.

Under änglarnas fall förvrängdes varje gudomlig aspekt i skapelsen till dess motsatta ytterlighet. Detta är lätt att slå fast. Kärlek har omvandlats till hat och bitterhet, rättvisa till orättvisa, skönhet till fulhet, harmoni till disharmoni och så vidare. För alla Guds barn och för alla skapade varelser som inte längre befinner sig i det djupaste mörkret, utgör dessa ytterligheter inte någon fara. Det finns emellertid en dold och förvrängd felaktig ytterlighet, maskerad och övertäckt av många lager som presenteras som det goda och det verkliga. Ni, och många människor som ni, kan inte skilja mellan den falska och den äkta godheten i människans personlighet, nämligen det högre jaget, det lägre jaget och det maskerade jaget. Samma samtidiga förekomst av det sanna och det falska åtföljer varje gudomlig kraft, aspekt eller tillströmning på denna jord.

En av de mest missförstådda gudomliga strömmarna är kärlek. Många andra saker framställs som kärlek som i själva verket inte har något med kärlek att göra. Egots trängtan efter att bryta igenom ensamhetens barriär framställs som kärlek. Samma sak sker också med dess ägandebegär. Jag kommer att vara mer specifik kring detta ämne när jag talar till er om erotisk kärlek, dess innebörd, dess fullkomliga ideal och dess avvikelser. Men detta är inte mitt ämne i kväll.

I kväll ska vi diskutera hur man lever upp till den gudomliga lagen om att acceptera livets motgångar utan att bli pessimistisk och negativ. Det råder en hel del förvirring kring detta ämne generellt i er värld och särskilt hos er, mina vänner. Att acceptera livet är det gudomliga sättet, att acceptera allting som livet kommer med, både bra och dåligt – och att bibehålla en positiv inställning. Förvrängningen ligger i egenviljans kamp mot att acceptera något som är svårt. Vägran att acceptera livets villkor kan finnas på ytan eller döljas, så som är fallet med nästan allting. Det går lika mycket emot den gudomliga lagen att vara pessimistisk och negativ. Er lägre natur, underblåst av mörkrets krafter, föredrar att tro att livets svårigheter accepteras genom att vara pessimistisk och negativ. Att förneka att svårigheter kan finnas är å andra sidan en förvrängning av en sund och positiv inställning.

Att finna den rätta vägen är inte lätt. Att meditera och pröva sig själv öppnar er för de svar ni behöver; ni kommer alla att lära er var och hur ni avviker från rätt kurs. Men låt mig visa er i princip hur en acceptans kan utövas inom ens själ.

Att acceptera livets motgångar innebär inte att anamma en mörk syn på allting. Den sanna och riktiga kursen är: ”Jag förväntar mig att livet ger mig olyckliga liksom lyckliga stunder. Jag kommer inte att rygga tillbaka från livets moln. Jag kommer inte att vara rädd för mörkret. Endast genom att modigt gå igenom motgångar, kommer jag att kunna bära lycka och kunna ge lycka.” En andlig resning kan endast uppnås när man inte ryggar tillbaka från olyckliga stunder i en förvrängd självkärlek, självömkan och feighet. Om du lär dig av de svåra stunderna och frågar Gud i din mörkaste timma vad det är han vill att du ska lära dig och vad det är inom dig som har orsakat att olyckan kom till dig, då har du rätt inställning. Om du inte tillåter dig att tänka att solen aldrig kommer att lysa igen, då accepterar du mörkret på ett konstruktivt sätt. Du kommer också finna dina egna inre orsaker till de mörka stunderna.

Bortsett från alla svårigheter finns det vissa generella lärdomar som alla kan dra i varje stund av prövningar och svårigheter vad gäller högmod, egenvilja och rädsla. Agerar inte sökaren som sparkar och kämpar emot det olyckliga tillståndet utifrån högmod? Reagerar inte personligheten ofta i ett känsloutbrott: ”Varför ska jag vara olycklig? Jag vill inte vara olycklig!” Endast en fullkomlig varelse skulle rättmätigt kunna ställa de krav som ni ofta ställer mer eller mindre omedvetet. Är det därför inte egenviljan som gör att du kämpar i det olyckliga tillståndet? Var och en av er kan lära sig detta i svåra stunder. Rädslan kan endast lämna dig om du lär dig att omfamna det olyckliga tillståndet som en nödvändig medicin, utan att tänka att du alltid kommer att förbli sjuk eller hela tiden vara i behov av den här medicinen. Detta är att acceptera livet.

Oviljan att acceptera livet, eller den inre kampen med acceptansen, kan yttra sig på många sätt. Eftersom ni har inhämtat vissa läror med ert intellekt, kanske ni inte öppet erkänner att ni vägrar

att vara olyckliga. Genom trots, självömkan, att vilja undvika livet eller fly från sina problem på ett eller annat sätt, visar man att man känslomässigt inte har accepterat allting som livet står för. Varje disharmonisk känsla du har i samband med motgångarna i ditt personliga liv, visar för dig att du i ditt inre inte har accepterat livets regler, du avvisar ett personligt ansvar för dina svårigheter och du är ovillig att ta medicinen. Försök att översätta dina känslor och lär dig vad de innebär, så att de får en tydligare form i ditt sinne och hjälper dig att uppnå en djupare medvetenhet om dig själv.

Fråga dig själv: "Vad menar jag med att känna som jag gör? Kämpar jag emot livets realiteter? Betyder mitt kämpande att jag genom mitt högmod och min egenvilja avvisar lärdomen som livet har att ge mig? Är jag rädd för denna lärdom, för detta tecken på att jag älskar mig själv för mycket? Är jag rädd för alla de små smärtorna och nackdelarna?" Att ställa sig frågor på ett undersökande sätt är inte pessimistiskt eller negativt. En pessimism och negativitet skulle säga: "Allting jag kan förvänta mig är att var olycklig, solen kommer aldrig att lysa för mig längre." En sådan förtvivlan kan indikeras av era känslor även om ert intellekt inte vill acceptera den. Undersök dessa känslor. Människor tror ofta att genom att vara negativa och pessimistiska kan de bevisa att de accepterar livets lärdomar. Negativa inställningar är i verkligheten bara ett annat sätt att sparka och kämpa – och vägra ta emot livets lärdomar.

En annan förvrängning av en gudomlig kännetecknande egenskap gäller värdighet. Värdighet är en gudomlig aspekt. Dess förvrängning är högmod. Hur ofta märker vi inte att människor är stolta över sitt högmod och förväxlar högmod med värdighet, som endast kan finnas i kraft av en fullständig ödmjukhet. Den individ vars strömmar i egot är så starka att egenviljan har övertaget, är av nödvändighet högmodig och kan inte samtidigt ha värdighet. I den utsträckning som egenvilja, högmod, fåfänga och egoism är närvarande i själen, följer oundvikligen rädsla med i deras kölvatten. Rädsla och värdighet kan inte finnas samtidigt. Den själ som kan ödmjuka sig när det är lämpligt, känner till den sanna värdigheten. Finns det något mer värdigt än att ödmjukt säga till en medmänniska: "Jag hade fel, förlåt mig." Trots vad ni ofta tänker och känner, kommer det aldrig att skada er värdighet att erkänna misstag. Hur ofta framhärdar ni inte envist i att stå kvar vid en synpunkt helt enkelt för att ni inte vill ge efter! Varför? Den missförstådda uppfattningen om värdighet utgör ingenting mindre än högmod – raka motsatsen till värdighet. Människor som inte andligen har vaknat blandar lätt ihop dem.

Var försiktiga, mina vänner, med maskerade och förvrängda gudomliga strömmar som framställs för att vara sanna och goda och riktiga. Tendensen att ansluta sig till sådana förvrängningar är nu mycket stark i er värld. I forna tider behövde mörkrets krafter inte tillgripa sådana medel. När mänskligheten befann sig på ett primitivt utvecklingsstadium var den direkta lögnen tillräcklig för att dra individen bort från det gudomliga. Idag har mänskligheten utvecklats så att det som

uppenbart är ondskefullt inte kommer att fresta många; endast sammanblandningen och förvrängningen av det goda får den effekt som mörkrets krafter ständigt eftersträvar. Deras nya taktik gör det svårare för er urskilja, men ni är uppenbarligen tillräckligt starka för att behärska det subtila som är inblandat och upptäcka att det falska utger sig för att vara det sanna.

Innan vi går över till era frågor, finns det två saker jag skulle vilja säga till er. Det första är att en stor välsignelse har givits den här gruppen, liksom min grupp i Schweiz. Andevärlden har planerat stora saker. Några av mina vänner kan börja förnimma att det är så. Vi har nu glädjen att ha två medier under utbildning, en här och en i utlandet. Den här strävan kommer att tjäna många syften, inte bara när utbildningen avslutas, utan också medan den ännu pågår. Den möjliggör en rening för medierna och den manifesterande anden på en och samma gång och även för människorna som närvarar. Jag förmedlar den utvecklingen i kväll så att alla vänner som följer den här gruppens undervisning kan vara medvetna om att den har stor betydelse.

Av praktiska skäl föreslår jag att övningssessionerna för våra två medier, och även diskussionerna som följer, särskilt då de relaterar till deltagarnas rening, bör spelas in på band och att banden utbyts mellan de två grupperna. På detta sätt kommer ni att lära av varandra. Det bör finnas ett varaktigt och regelbundet utbyte. Detta är mycket viktigt för båda grupperna. Vad som har påbörjats i min lilla grupp här kommer att vara till stor nytta för min grupp på andra sidan havet.

I kväll vill jag också be vissa av er om en tjänst. Den här gruppen är välsignad och välsignad är varje enskild person som är en del av den. Det skulle vara en stor glädje för Guds värld om alla mycket mänskliga osämjor och missförstånd, som är oundvikliga i en grupp av den här storleken, rätades ut och behandlades med en andlig inställning. Ni har naturligtvis er fria vilja och kan säga nej, men om ni är villiga, gå till den som du inte tycker om. Tänk noga igenom varför du inte tycker om just den personen. Försök verkligen att vara objektiv och du kommer säkert att märka att din syn på något sätt är subjektiv; kanske din fåfänga sårades eller du har omedvetet sårat den andra personens fåfänga och känslomässiga reaktioner följde på det. Man kan då alltid rationalisera sitt ogillande. Om det inte har hänt något särskilt, försöka bara att hitta det goda hos den andra och leta tyst efter *de objektiva* orsakerna till din reaktion. Enbart lite god vilja kan ofta skapa ett band av kärlek mellan två personer som har kommit på kant. Försök att finna den gemensamma nämnaren, för det finns en gemensam nämnare hos er alla. Bygg på den och inte på de tankar och känslor som sannolikt har påverkats av sårad stolthet. Visa dina egna goda sidor i en uppriktighet; visa generositeten i ditt hjärta som ibland tycks vara dold.

I de fall där faktiska händelser har ägt rum, överväg detaljerna med urskillning och finkänslighet. När händelsen bör diskuteras, eller huruvida den alls bör diskuteras, beror på hur fri man är från förbittring och blindhet. I vissa fall skulle det vara fördelaktigt om sådana händelser fördes till den

inre kretsen. Tiden kommer att infinna sig när du kan prata öppet med din ”motståndare” och lugnt förklara vad du känner har varit ett missförstånd, på vilka sätt ni båda sårades och varför det finns ett missnöje. Båda parter sårar alltid. Om du kan vara ärlig och samtidigt frigjord från dig själv, lyssna tyst och försök förstå den andra personens synvinkel utan att låta din så kallade värdighet stå i vägen. Ni kommer att se att det inte finns någon anledning till disharmoni.

Alla missförstånd och allt sårande är endast fiktiva, mina vänner. De är en biprodukt av den här jordiska sfären där ni åtminstone delvis lever i mörker. Ni tror så ofta att ni har anledning att bli sårade, men det är inte sant! Ta ditt mod i dina båda händer och ta detta första steg mot just den personen som du kanske missförstår. Du kommer att renas desto bättre. Du kanske mycket påtagligt ser endast det du inte tycker om eller det du känner är riktat mot dig på något sätt, och därför kan du inte se klart. Intellectuellt kan du bekräfta att den andra personen har underbara kvaliteter, men känslomässigt tror du egentligen inte det, eller du vill i alla fall inte ta reda på det.

Genom att öva på det som jag här föreslår, gör ni gott för er själva och även för en annan inblandad person. Anledningen till att jag ber om det, är emellertid att försoningens energi är viktig för gruppen som helhet. Det är så välgörande, mina vänner, att ge sitt hjärta till den som du tror har sårat dig.

Dåliga känslor och dåliga tankar bidrar till de destruktiva krafterna i universum. Om ni ens vagt skulle kunna inse hur var och en av dessa känslor och emotioner rinner ut i en stor osmaklig pool och slutligen är ansvariga för alla smärtor i den här världen, för brott och orättvisa och krigens ondska! En sådan medvetenhet bör inte nödga er att förleda er själva till att ha tankar som inte är sanna. Att förvränga är aldrig rätt sätt. Vägen måste först alltid vara att ha modet att säga: ”Dessa är mina känslor. Jag vet att de kan vara felaktiga, men de är på detta sätt.” Om du kan observera känslorna på ett obundet sätt och bekräfta dem, då har du tagit första steget mot din egen riktiga rening; de felaktiga tankarna och känslorna som du för närvarande inte kan undvika att ha, blir mycket mindre kraftfulla och mindre kapabla att vålla dig och även universum skada. Faktum är att ditt modiga igenkännande och din goda vilja förändrar och minskar deras styrka. Deras verkan är starkast när du är omedveten om att de finns eller när du försöker rättfärdiga dem.

Var välsignade, mina kära vänner.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21